

CIÈNCIA

ANY II REVISTA CATALANA DE CIÈNCIA I TECNOLOGIA
NUM. 12 DE 1927

GENER
MARC

PÒRTIC

HEM passat ja el primer any de la publicació de CIÈNCIA i si amb entusiasme ens llançarem a donar al públic català una revista on puguessin els nostres tècnics i els nostres treballadors científics portar el fruit de les investigacions llurs i els ensenyaments de l'experiència adquirida, a l'ensems que fos reflex de la vida de Catalunya en aquest ordre d'activitats i del desenvolupament dels més diversos problemes científics arreu del món, avui, en què tenim davant nostre els números sortits, ens sentim posseïts de franc optimisme. I això, més que pel contingut intrínsec—cal que siguem exigents amb nosaltres mateixos—perquè el fet de l'aparició i el sosteniment de CIÈNCIA vol dir, si més no, que a Catalunya tenim els elements necessaris des del punt de vista intel·lectual per omplir i fer interessant una revista d'aquesta índole. I aquesta col·laboració és tant més estimable—i ací volem rendir-li el merescut elogi—pel fet que, pràcticament, s'és produïda sense cap altre estímulo que els imperatius ideològics de valoritzar les possibilitats de Catalunya en el camp científic.

Aquest fet—tot i reconèixer que és una injustícia que ha d'ésser aspiració colectiva evitar—ens omple de satisfacció, per tal com diu—contra els que pretenen que l'home de ciència viu a Catalunya al marge dels anhels que són l'essència de la nostra ànima colectiva—, que els nostres tècnics i els nostres investigadors senten també al costat de tota altra la necessitat patriòtica. Cal reconèixer-ho clarament. Mentre que la producció literària té a Catalunya un mercat bastant extens—no tant com

caldria, però el suficient perquè les edicions d'aquesta mena no siguin empreses deficitàries—, quan de publicacions científiques en català es tracta el problema es capgira i trobem que solament una acció amorosament protectora de les corporacions públiques—que no és el cas actual— o l'ajuda dels particulars permeten assegurar una continuïtat en publicacions d'aquesta mena.

Falta de públic? No ho creiem. El públic que pot interessar-se per aquest ordre de publicacions existeix a Catalunya. Més aviat una falta d'ambient o, pitjor encara, un cert despectivisme que fa que alguns dels que podrien escriure i molts més dels que podrien llegir creguin que a Catalunya no són possibles publicacions d'aquesta índole.

Cal que tots plegats hi pensem. Com dèiem un dia des d'aquestes mateixes planes la tradició científica no és pas quelcom inherent a cap poble. No cal ésser gran territorialment ni tenir una àrea lingüística considerable per posseir-la. Catalunya ha tingut entre els seus fills homes eminents com els han tingut Bèlgica, Holanda, Dinamarca, Suècia... No és, doncs, manca d'homes. Ho és, en canvi, d'elements de treball i d'estudi. Calen laboratoris i eines per fer-hi tasca útil i elements de difusió per donar-la a conèixer. Pensem en l'actuació fecundíssima duta a terme per l'Institut d'Estudis Catalans, per l'Escola de Biologia, tan rica de realitzacions, i deduirem quina ampla volada haurien pogut prendre els estudis científics a Catalunya si els nostres homes de ciència poguessin dedicar-hi la plenitud de llur esforç, si al costat de l'estímul espiritual d'avui poguessin comptar amb què llur treball els reporta la solució dels problemes de la vida.

CIENCIA aspira a ésser la veu constant que digui que això és possible. La tasca realitzada prou ho deixa veure; li cal, però, la col·laboració de tots els que s'interessen pels problemes de la ciència i de la tècnica. Confiam que aquesta aportació no ens serà refusada pels que no s'han sumat encara als rengles dels nostres subscriptors, màxim avui en què a Catalunya els problemes de l'alta cultura sols poden ésser solucionats pel nostre únic esforç.

No podem pas estar-nos de dedicar uns mots de regreïament als amics que responen a la nostra primera crida d'ara fa un any feren possible l'aparició de CIENCIA i a tots aquells que hi han portat llur col·laboració directa o indirecta.

* * *

Aquest primer número del segon volum de CIENCIA surt amb modificacions que el milloren sensiblement. Opinions d'estimats lectors, coincidents amb les nostres, ens han aconsellat de variar el tamany antic per

l'actual més manejable i més simpàtic. Sota el desig de salvar el retard que portem en la publicació, aquest número equival al primer trimestre de 1927, amb la qual cosa amb el fascicle corresponent a abril quedarà del tot regularitzada la puntual aparició de CIENCIA. Confiem que els nostres subscriptors ho acceptaran, més si tenen en compte que la diferència en el nombre de fascicles els serà compensada portant els restants exemplars a un total de 72 planes com a mínim.

* * *

Sols ens resta ara expressar la nostra confiança de què l'esforç passat i el que cal encara seran correspostos pels qui poden donar als bons desitjos, la més preuada i honorosa de les recompenses: la de l'obra ben rebuda.